

Sygn. akt II KK 89/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **T. H. V.**,

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
z dnia 29 lipca 2005r. i in.

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2021 r., w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)

kasacji, wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 11 września 2017 r., sygn. akt VIII K (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. kary łącznej grzywny i
sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w (...)
do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 września 2017 r. (sygn. VIII K (...)) Sąd Okręgowy w W.
skazał T. H. V.:

1. za czyn z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2050, dalej: ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii) w zw. z art. 11 § 2 k.k., wymierzając mu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych;

2. za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wymierzając mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych.

Łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności (art. 85 § 1 i 2 k.k., art.85a k.k. i art. 86 § 1 k.k.) i jednostkowe kary grzywny (art. 85 § 1 i 2 k.k., art.85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k.), Sąd Okręgowy w W. wymierzył T. H. V. karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia oraz karę łączną grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych. Ponadto sąd okręgowy zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności (art. 63 § 1 k.k.), orzekł od oskarżonego nawiązkę (art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa (art. 45 § 1 k.k.) oraz orzekł w przedmiocie kosztów sądowych i opłat.

Po rozpoznaniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w W., wniesionej przez obrońcę T. H. V., wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2018 r., Sąd Apelacyjny w (...) (sygn. II AKa (...)) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że za pierwszy z zarzuconych czynów wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych, a za drugi z zarzuconych czynów wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych, zaś na podstawie art. 85 § 1 k.k. i ar. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone wobec T. H. V. kary jednostkowe i wymierzył karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 złotych. Ponadto sąd apelacyjny dokonał ponownego zaliczenia okresu zatrzymania w sprawie na poczet orzeczonej kary łącznej

pozbawienia wolności (art. 63 § 1 k.k.) oraz obniżył wysokość orzeczonej wobec T. H. V. nawiązki, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 kwietnia 2018 r. wywiódł obecnie Prokurator Generalny i — zaskarżając ten wyrok na korzyść T. H. V. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny — zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu T. H. V. kary łącznej grzywny w wysokości przekraczającej sumę kar jednostkowych grzywny orzeczonych za przypisane mu występki z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącej obrazy przepisu art. 86 § 1 k.k.

Przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zatem, jeżeli Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2018 r. (sygn. II AKa (...)) zmienił zaskarżony apelacją wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia z dnia 11 września 2017 r. (sygn. VIII K (...)) w części co do kary i

wymierzył T. H. V. m. in. dwie jednostkowe kary grzywny, tj. grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, mógł orzec karę łączną w granicach od 50 do 90 stawek dziennych. Wymierzając karę łączną 100 stawek dziennych grzywny, Sąd Apelacyjny w (...) rażąco naruszył wspomniany art. 86 § 1 k.k. Przy tym nie ulega wątpliwości, że zaistniałe uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku i spowodowało dla skazanego T. H. V. uciążliwość większą niż dopuszczona przez ustawę.

W uwagi na powyższe, należało przychylić się do wniosku kasacji Prokuratora Generalnego, tj. uchylić wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 kwietnia 2018 r. w części zawierającej rozstrzygnięcie o karze łącznej grzywny i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania temuż sądowi, który ponownie określi wymiar kary łącznej grzywny – w sposób odpowiadający dyspozycji przepisu art. 86 § 1 k.k.